

задава уточняващи въпроси: дали е имал връзка с Ценович, "преди да постъпиш на тая работа?" и колко години "преди да влезеш в тая работа беше първоначалната ти среща (с него)?" Отговорът: "Срещнах се (с него) три години, преди да постъпя на тая работа" по времето, когато разговарял с Хаджи Димитър, преди заминаването на четата, т. е. през 1868 г., осветлява въпроса от кога Левски смята работата си в България за нов етап в своята, а оттам и в общата дейност на БРЦК. От тези негови думи излиза, че той отделя особено времето от 1870 до 1872 г., т. е. същинската си работа по основаване на комитети вътре в страната.

Същевременно в съзнанието на Левски "комитетът", създаден преди преминаването на Хаджидимитровата чета, явно не е без връзка със "сегашната" му работа в течение на трите години след това, защото определя този "комитет" като предварителна стъпка. Поради това казва пред комисията: "В началото се образува един комитет; той се пренесе на Балкана". Разграничавайки своята работа в България през 1870-1872 г., той по някакъв начин вижда и връзката на БРЦК с предшестващия комитет от времето на Хаджи Димитър. Друго яче казано, в отговорите си по този въпрос, Левски без да цели това, показва схващането си за приемствеността между новия етап на революционното движение, свързан с БРЦК, от една страна, и предишния от времето на Хаджи Димитър и "комитетът" създаден тогава, от друга страна. Като избягва да сложи знак на равенство между тях, разграничава срещата си с Х. Димитър и запознаването си с "комитета" му от новото събрание в Букурещ, което избрало Централен комитет, и на което той присъствал отново, по покана на Д. Ценович.³⁷

7. "Правилникът" от 1868 г. бил разискван от революционните дейци и приет от една общност на "Закон", по който да се ръководи Хаджидимитровата чета, но и другите "народни работи". Това, естествено, станало преди заминаването на четата - най-вероятно през юни, т.е. по времето, когато Левски пребивавал в Румъния. Твърде възможно е той да е участвувал в обсъждането на "Закона" и приемането му. Възможно е също така да е викал Хр. Иванов и другарите му за събранието, на което станало това.

Заслужава да обърнем по-голямо внимание на това събрание, независимо дали Левски е присъствал на него или не. Данните за такова събрание в "Закона" и „Правилник“а са косвени, но доста категорични. „Размислихме според следущия закон да определим нашите отношения по между си, за да може по-лесно да сполучи започната ни работа" - се казва в „Закона". „За доброто отправление и